
This item was submitted to [Loughborough's Research Repository](#) by the author.
Items in Figshare are protected by copyright, with all rights reserved, unless otherwise indicated.

4MC17_mp3_Our Story_Oral Histories of Women from Turkey

PLEASE CITE THE PUBLISHED VERSION

LICENCE

CC BY-NC-ND 4.0

REPOSITORY RECORD

Camcı, Meral. 2021. "4mc17_mp3_our Story_oral Histories of Women from Turkey". Loughborough University. <https://doi.org/10.17028/rd.lboro.14872680.v1>.

İşte Mersinliyim, aslen. Yirmi sekiz yaşımdayım şu an. 92 doğumluyum. Milliyetçi, muhafazakâr bir ailede büyüdüm hani. Annem kapalı bir kadın benim. Namazlı, abdestli, böyle beş vakit falan. Böyle bir ailede büyüdüm. Hatta benim de yani... Bunlar benim için, benim hikâyem için, önemli olduğu için, hani söylüyorum. Kuran kursuna falan Kuran kursuna falan gitme deneyimlerim var mesela benim. Yaz aylarında, üç, mesela... İşte o zamanlar şeydim, liseden önceydi, ortaokuldu. Ortaokul yaz aylarında, işte o yaz tatillerinde diyeyim, Kuran kurslarına falan kaldım. Hatta hayatımın dönüm noktalarından biri. Şey olmayı düşündüm, Kuran kursu hocası olmayı düşündüm. Söyleyeyim yani, böyle bir tarihim var. Bundan da şey yapmıyorum. Yani utanmıyorum, çekinmiyorum açıkçası. Sonra tuhaf bir şekilde, yani ailem dediğim gibi hani şey dedi. Ya oku, hani liseye falan git. Sonra eğer böyle bir şeyse. Hani bunu, böyle bir karar verme hiç. Hani ben çünkü liseye falan gitmeyeceğim dedim yani. Kötü bir deneyimim yok, Kuran kursunda. Hani öyle bir şey de söyleyeyim. Ben kötü bir şey yaşamadım. Sonuçta hani çok böyle istismar mistismar şeyleri, haberleri çıktı, okuduk vesaire ya. Ya öyle bir şey yaşamadım ben orada. Bir de böyle şey bir tipim. Yani bir şey inandığım veya girdiğim zaman, böyle yani körü körüne, köküne falan giren bir tipim. Yüksek ihtimalle onunla alakalıydı. Ama ailem falan şey demişti o zaman bu, küçük bir yaştasın, buna karar veremezsin şu an. Kucağımda kedi var şu an, bir saniye. O yüzden beni vazgeçirmişlerdi.

Sonra işte liseyi aşırı faşist bir okulda okudum. Şöyle, Anadolu öğretmen lisesi mezunuyum. İşte iyi bir okuldu. İyi bir puanla falan girmiştım ama yani. Ben de o zamanlar şeyim bu arada. Kendimi hani ülkücü vesaire gibi tanımlayan bir tipim bu arada yani hani. Öyle bir... Ne bileyim hani? Babam falan da partinin şeyiydi hani. Böyle teşkilat yemeğine falan gidip gelirdi. Öyle bir hani oy atmalı MHP'lilik değildi yani. Abilerim falan da işte hani Ülkü Ocakları'na gidip gelmişlikleri vardı, biliyorum. Ama böyle hiç, yani... Akli kaybeden bir yerden, mesela babam falan da öyle davranmadığı için işte yüksek ihtimalle. Yani işte Ülkü Ocakları'nda atıyorum, abimler sigaraya başlamıştı falan. Normalde içmiyorlardı. Oradan falan engel olmuştu. Ben de böyle çok hararetli bir tip olduğum için beni çok dizginledi zaten yani hani. Girsem iyice kaptırırdım falan, öyle bir tiptim. Ama kendimi öyle tanımlıyordum.

Ama şöyle bir şey oldu. Ben işte faşist bir lisede okudum. Benim, yani hayatımın yine işte değiştiği yerlerden bir tanesi diyeyim. O dönem bizim işte lisede, sınıfımızda bir tane Kürt çocuk vardı. Tek bir Kürt, yani. Bir gün o çocuğu ve işte onun çevresinde bir iki tane daha varmış Kürt. Hani benim tanıdığım bir taneydi. Bu bizim okuldaki, benim arkadaşlarım, benim arkadaşım dediğim. Ve şöyle bir tiptim yani hani. O zamanlar kadın meselesi falan zaten hiç farkında değilim. Çevremdeki arkadaşlarım sadece erkek. Yani işte iki abiyle büyümenin de

verdiği bir şey olabilir. Çok böyle şey bir tiptim yani. Daha delikanlı kız falan dedikleri böyle hani o tiplere böyle, hoş bir şey eğil ama öyle takılıyordum. Yedi, sekiz tane de erkek böyle etrafımda. Ailemin falan da tanıştığı tipler yani. Böyle kabul ediliyorum. Ne bileyim? Hani öyle bir tipim. Neyse o çocuklar bir gün, benim arkadaşım olanlar, o Kürt çocukları çok, bir mesele yüzünden dövmüşlerdi. Hatırlıyorum, bir kavga çıkmıştı. Orada çok sarsıldığımı hatırlıyorum. Çünkü ya adil değildi. Tek düşündüğüm oydu. O aklımla, o yaşımda böyle işte on beş, on altı yaşlarımda. Ve ben taraf olmuştum yani hani. Kürt çocuktan taraf olmuştum. Mecburen yani ve şey ağızlarına taraf oldum ama, hani şey bu değil. İşte, yani vatan, millet savunusu ne? İki tane çocuğa mı yapıyorsunuz ya siz hani. On beş kişi, yirmi kişi bir çocuğu dövmüşsünüz falan gibi. Yine böyle çelebi edayla, hani böyle delikanlı, hani yapamazsınız falan. Araya girmişim böyle kaç tane kişinin. Ooo, olay ondan sonra.

Ya bir de çok, ya sinirime dokunan o lisede, herkes böyle şey falan. Hani güya ülkücü mülkücü bilmem ne. Bir gün beni müdür odasına çağırmişti. Daha ilk yeni liseye girmişim. Bak unutamadığım neler geliyor aklıma? Şöyle bir şey söyledi bana. Şimdi etek giyiyorum. Pantolon da giyilebiliyordu ya o zamanlar işte. Şu an nasıl bilmiyorum çocuklar nasıl gidiyor okula da üniformada. Ben etekle gidiyorum. Müdür beni odasına çağırıp şunu söylemişti. Yaşlı da bir müdür, böyle çok yaşlı bir adam. Bana dedi ki, kızım dedi, senin dedi. Bunu safiyane söylediğine eminim bu arada yani. Bilmiyorum belki şu an hala belki o çocuk aklımla bakıyorum da. Kızım dedi, siz dedi, yeni... Ortaokul... E şey... İlkokul eteği mi bu dedi. Hani yeni etek alamadınız mı? Hani kısa, küçüklükten kalmış eteğin gibi düşünmüştüm. Ve ben çok, böyle şeyden de ezilmiştim. Hani öyle ailem yani hani çok zengin falan değil de orta sınıf bir ailedeydim. Böyle denmesi de tuhafıma gitmişti. Yani saçmalamayın, tabii ki de etek alabiliriz. Öyle bir durumumuz mu var ki. Hani ne demek bu falan diye. Yine yani hani ailemin kritik hamlelerinden orada tepki göstermişlerdi. Hani nasıl böyle konuşur? Ne alaka böyle bir şey? O biraz sınıfsallıktan alınmış da olabilirler. Yani hani sen. Bizim çocuğumuza etek alacak gücümüz mü yok? Sen nasıl böyle konuşuyorsun falan gibi. Bir orada çok takılmışım o okula zaten. Sonrasında da işte dediğim gibi bu Kürt çocuğu dövme olayı oldu. Geçiş yapmayı düşündüm ama böyle bir taraftan da şey, dediğim gibi takıntılı da bir tipim. Böyle tutunduğum yer olsun, ısrar ederim. Öyle de ısrar ettim, gitmedim. O da büyük bir hata. Keşke de o okuldan gitseydim. Yani şimdi düşününce şey geliyor. Çok travmatik zamanlar yaşamışım.

Kadın olma haliyle ilgili yine ilk yaşadığım mesele, o okulda hani bu etek meselesini çok anlamlandıramamıştım ama. Hiç unutamadığım orada bir kadın arkadaşım var. Şu an soyadını bile hatırlamıyorum kadının. Ama biriyle, bir ilişki yaşamıştı o dönem ve... Yani şu an

ayrıntılarını anlatmayacağım. O kadar çirkin şeyler söylendi ki. Bütün okul onu konuşmuştu ve ben normalde yakın değildim kadınla. Hatta kadınla şöyle bir tarihimiz vardı. Benim o dönem işte âşık olduğum bir çocuk vardı falan sevgilim böyle. Sonra kadın bir şekilde onunla hani... Ya işte o zamanki aklım öyle çalışıyor. Yani hani birlikte oldu. Hani ne bileyim? Nasıl oldu o olay? Tam hatırlamıyorum. Geçmiş olaylar da. Neyse sonra bu, yani aramızda nihayetinde böyle bir sorunlu bir ilişki biçimi vardı ama ona rağmen hatırlıyorum. O kadınla ilgili öyle laflar çıkarmışlardı okulda ve yani ki ben kadını çok... Yani nasıl diyeyim? Büyük, yaşça kendisinden büyük birisiyle böyle bir şey yaşamıştı ve bir işte okulun servisçisiydi, yaşadığı kişi bunu. Bunları bahane ederek yapmadım ama çok böyle şaysız, hani amasız fakatsız, o kadının yanında durmuştum. Onu hatırlıyorum. Çünkü ailesini çağırdılar okula, babasını çağırdılar falan. Ve böyle bir şey söylendi ve bütün okul, ya resmen kadını cadı ilan etmişlerdi hani. O kadar kötüydü ki yani ne bileyim? Yani, umarım ondan sonra kendine bir şey yapmamıştır hani. Çok büyük şey çünkü yaşamıştı. Ben sadece dışarıdan biri olarak, ona çok uzak biri olarak bile bunu hissetmiştim. Ailesi getirildi okulda. Ya hedef gösterildi. Böyle resmen teşhir edildi. Yani çok, çok kötü zamanlardı. O zaman da zaten ben okulda dışlanmıştım. Ya kadının yanında taraf olan işte iki kadındık; bir ben, bir de bir arkadaşım vardı, yine kadın arkadaşım. Onu hatırlıyorum. Öyle iğrenç bir lisede okumuştum. Yani rezalet bir yerd, çok kötüydü. Bitirmişti yani bizi. O dönemde işte şey, bu olaydan sonra da biraz şeye kapanmıştım. Hani böyle arkadaşlık ilişkilerimi çok sınırladım. Kimseyle konuşmaz oldum. Çok, mecbur okumaya başladım. Çok okumayı seven bir çocuk değildim, bu arada söyleyeyim. Çok çalışkan malışkan bir tip değildim. Mecbur okumaya başladım. O dönemlerde de kitap meselesi bu kadar şey değil. Hani ben okul kütüphanesi çok Rus Edebiyatı...kütüphaneden alıyorum. ... biraz, oraya gidiyorum. Çünkü yani ...Yani hiç olmadık yere. Öyle öyle kafalar karışmaya başladı bende yani. Beni ittiler resmen yani hani. Farklı, onların aslında çok marjinalize dedikleri düşüncelere ben itilmiş oldum orada. Böyle şeyler geliyor aklıma. Ne bileyim? Hani daha işte çocukluk mocukluk ve işte lise, ergenlik dönemi deyince böyle şeyler hatırlıyorum aslında daha çok. Siz bir şey soracak mısınız bilmiyorum da yani hani benim aklıma gelen şimdilik bunlar. Bir ufak şarja taksam olur mu? Bu arada onu yapsam.

Yani şöyle, bu dışarıya tavır alışlar biraz şöyleydi. Yani hani ailem çok buna mükemmel bir aile olduğu için değil de hani. Ya bu çocuk manyak. Hani biz bunun üstüne gidersek biz bunu iyice kaybederiz zaten gibisinden, benim yanımda tavır alıyorlardı. Ben anlıyordum yani kendi babamın tavrından. Aile içinde de şöyleydi. Benim iki abim var. Şimdi, yaş farkıyla da alakalı olabilir, bilmiyorum da. Dörder yaş var bizim aramızda. Büyük abimle, ya şu an hala daha aram

çok yani iyidir. Çok tartışırız. Çok, dünyaya çok başka yerlerden bakıyoruz ama hani küçükle çok sürekli sorun yaşırdım. Ya şu bile. Çünkü evde şöyleydi işte. Küçük abim, bunu bak büyük mesela yapmıyordu öyle bir şey hatırlamıyorum. Bana su getir, mesela işte. Ben diyordum ki hayır, kalk kendin alacaksın falan. Ondan sonra babam başlıyordu işte. Sen abine getirmek falan filan. Niye ayağı mı yok? Kendisi gitsin falan gibi. Çok, çok yoğun tartışmalar yaşırdık. Çok büyük krizler çıkardı evde. Küçük abim ve benim aramda yani, büyük tartışmalar. Ki iki abi var evde, diğeriyle hiç böyle bir şey hatırlamıyorum. Hiç böyle bir şey yaşamazdık. Ya çünkü küçük abim, yani nasıl diyeyim? Yani şimdi hani kan bağı da var ama. Hani ya zaten normalde de anlaşılamayacağım bir tipti benim yüksek ihtimalle. Yani öyle bir insan. Yani karakter olarak diyeyim.

Ve babam çok, sürekli ondan yana tavır alırdı. Sürekli, sürekli ama yani. Her kavgada mutlaka onun tarafındaydı. O da yani dedim ya şimdi dışarıya karşı bana tavır alıyor da dışarıda şöyle oluyor. Hani benim çocuğum ve bir başkası arasında bir tercih yaptığında, tamam beni tercih edebilir. Ama evin içinde, yani tabii ki de ondan yana oluyordu. Ve hatta bir gün şöyle bir şey söyledi bana. Bu tartışmaların şöyle olduğunu düşündük. Yine bu da hiç unutamadığım bir cümle. Dedi ki abin sana bir şey mi yapıyor, hani. Böyle, bayağı taciz gibi bir şey soruyor aslında. Hani sen diyor, nasıl bu kadar karşı olabilirsin? Nasıl bu kadar kavga ediyor olabilirsin? Dedim ki ya buna, böyle bir şey mi yapmasına gerek var, benim bu kadar kavga ediyor olmam için onunla? Böyle bir şey sormuştu, hatırlıyorum. Onda da çok sinirlenmişim. Soruyu, çok saçma. Ne alaka? Yani hani hayır. Bu adamla ben anlaşılamıyorum. Hoşlanmıyorum bundan. Ve işte fikren, zikren, her yerde çok farklı ve bana bunu yapamaz. İşte bu çok basit, çok net hatırlıyorum. Su getir tarzı. Ya getirmeyeceğim hani. Bunları dediğim gibi şeyliğimden yapmıyordum. Hani öyle bir bilincim yok o an yani hani. Ben bir işte kadın olarak vesaire bir şeyden değil ama anneme falan da yaptırmazdım. Yani hani senin uşağın mı var? Kalk, getir, bilmem ne. Çok, sürekli evde yani. O kadar çok bu tartışma olurdu ki şimdi hatırlıyorum yani hani. Sürekli bunun üzerinden giderdik. E aile içinde de öyleydi hani. Sonuçta babam... Bir de şey bir tipti ya. Ters bir tip böyle, şey adamlar olur ya. Hani nasıl diyeyim? Ya çenesi hani, dırlar, dırlar, sürekli böyle her şeyden şikâyet eder. Şöyle bir şey hatırlıyorum. Babam anahtarlığını, bu kemerine takıyordu. O anahtar yürüyünce ses çıkarıyor. Odada oturuyorum mesela. O anahtar sesini duyuyorum. Hah diyorum, yani babam gelir. Kesin bir şey diyecek. Ya şu bile. Şu kadar söyleyeyim. Elini niye oraya koyuyorsun tartışması, hani. Bacağın niye orada? E kesin mutlaka bir şeye takar yani. Biliyorum çünkü. Evin içinde böyle bir tipti. Yani hani bu şey tipler var ya işte dışarıya müthiş. Arkadaşlarım falan şey derdi, baban ne kadar tatlı

bir adam ne kadar iyi bir adam. Ne kadar iyi işte davranıyor falan filan. Ya evin içinde ben biliyorum yani hani. Bir de böyle hani sevgisiyle ezen bir tip. Hani açık hiçbir şiddet görmedim. Hiç böyle açık küfür müfür asla öyle bir şey duymadım ne anneme karşı ne bana karşı. Ama hani sevgisiyle ezen tipler vardır ya, biraz da öyledir. Yani ben hani, benim işte içkim yok, kumarım yok ben her şeyimi size veriyorum. Ama siz buna rağmen benimle böyle falan... Ya iyi de o zamanlar bile onu yapardım, o tartışmaları yapardım. Bu mu yani? Bu kadar mı? Hani ne yapalım? Şükür mü etmemiz lazım? Sağ ol bizi dövmediğin için falan gibi. Ev içinde kötüydük yani hiç böyle şeyimiz olmadı, hani iyi olmadı. Sadece şeyi hatırlıyorum. Bir yerde koptuk ama zaten, o baba kız ilişkisi dedikleri, o sürekli dışarıdan dayatılan aslında mükemmel olması gereken. İşte babasının prensesliği tavrı. O olmaya çalıştım bir süre. Çok yaranmaya çalıştım babama. Hatta işte lisedeki o bir tane kadına arkadaşım, yakın arkadaşım. Babasıyla arası çok iyiydi. Çok överdi, çok güzel anlatırdı. Ben de heveslenirdim. Çocuk aklımla şimdi hatırlıyorum. Böyle işte bir ara uğraştım. Hatta bir kere, bir şeyden, işte eve geç mi gelmişim ne? Kocaman bir tartışma yaratmış orada.

Bir kere mektup yazmıştım. İşte babacığım, özür dilerim bilmem ne falan. O mektupta şöyle bir şey yazmışım. Çok yıllar sonra o mektubu benim yüzüme vurdu. Buna, mektupta şöyle bir şey yazıyor, hatırlamıyorum olayı ama. Babacığım bundan sonra ikileri, iki, rakam olarak iki, senin istediğin gibi yapacağım. Yani hani manyaklığa bakar mısınız? Takıldığı şeye. Buna takılıyormuş yani ruh hastası yani hani. Hatırlayamıyorum hani o ikileri öyle yaptın, ne diyordu acaba? Nasıl yapmamı istiyordu? Bilmiyorum şu an ama. Çok yıllar sonra o mektubu benim yüzüme vurdu. Ben işte bu mektubu yıllarca cüzdanımda taşıdım. Ben seni şöyle seviyorum, böyle seviyorum. Ya mektubu okuyunca anladım. Ya hani senin de buradan anlıyor olman lazım. Baba sen benim, iki yapışıma, ya rakam yapışıma karıştıyormuşsun hani. Sence de normal olan hani benim yaptığım mı senin yaptığın mı falan. Öyle bir şey hatırlıyorum. Ya evin içinde hiç iyi değildik yani hani. Hep bir tartışma. Hep bir ama, ben sevgi istedim, yani hep sevilme istedim. Hep ona zorladım, zorladım. Yani, olmadı hani. Evin içinde de böyleydik.

Valla böyle açıktan sorunca da açıktan anlatıyorum. Anneme de şöyle öfkeliyim. İşte öfkeliyim ama haksız bir öfke de. Bu şey bir kadın yani. Nasıl diyeyim? Çok, aşırı şefkatli bir kadın. Annem dünyada herkese anne olabilecek bir kadın. Ya şöyle bir şey. Ben annemin çocuk olduğunu hayal edemiyorum. Hiç çocuk olmamış, hiç ergen olmamış. Dünyaya anne olarak inmiş gibi. Herkese şefkatli. Dünyadaki her şeye şefkatli. İnanamazsınız yani böyle acayip bir kadın. Ama yani böyle bir tartışmam da oldu annemle. Hatırlamıyorum. Babamla bir şey için kavga ettik. Ve dedim ki, hani ya bıktım dedim bu tavrından. Çünkü bizi korumuyorsun. Beni

korumuyorsun. Hani en nihayetinde hep şeye gidiyordu. Ama işte yapmayalım. Ama falan. Hani e tamam onu da anlıyorum ama. Hani öyle bir kadın, anne, şey karakteri falan. Olmadı yani, hani yalnız bıraktığı beni çok oldu. Onları hatırlıyorum. Biraz önce, dediğim gibi hani dünyanın en iyi annesidir. Hani böyle ya işte aman ateşim birazcık çıkmış. Uykular uyumaz. Sabahlara kadar bekler ve gıkı çıkmaz falan böyle bir kadın. Ama artık bir yerde ben şey diyordum. Yapma bu kadar yapma hani. Biraz kendin, hayatın, sen falan. Daha biraz benim de aklım çalışmaya başladığında. Yani hani bu kadın madın meselesine. Yani... Bilmiyorum hani.

Bir kere işte şeyi, daha böyle şeyler düşünmeye başladım. Şöyle bir soru sormuştum mesela işte. Annem, babamdan hiç başka biriyle olmayı düşündün mü? Hiç aslında başka bir tercihin olsun ister miydin gibi. Ya işte orada biraz şey olmuşum. Hani ben başka kimseyi görmedim ki dedi. Hani görücü usulü değil bu arada benim annemle babamın evlenmesi. Bir aşk hikâyesi. Böyle bayağı da anlatılır. Bilinen bir aşk hikâyesi bunlar. Taa o dönem yaşanamayacak bir aşk ilişkisi. Ama hani başka âşık olacak kimse yok ki zaten. İşte bir köyde yaşıyorlar. Bir tane onun yaşlarında bir tane adam var, o da babam işte falan. Bir orada o söylediği beni çok etkilemişti. Orada biraz... Ya dediğim gibi hem öfkeleniyorum çünkü yanımda istiyorum. Hem de anlıyorum gibi.

Bir kere de şöyle bir tartışmamız olmuştu. Şeyi hatırlıyorum. Bu, 'Kevin Hakkında Konuşmalıyız' diye bir film var. İzlediniz mi bilmiyorum. Orada bir kadının çocuğunu sevmemesi üzerine. Çocuğu sosyopat gibi bir şey. Ben ilk defa bir annenin, bir çocuğunu sevmeyeceğini o filmde öğrendim, mesela. Hani hiç... Çünkü benim anne karakterim öyle bir şey ki hayatımda yani o kadar anne ki. Bir, dünyada bir kadının bir çocuğunu sevmeme ihtimalini ben o filmde anladım. Ve çok aşırı şaşırdım. Ya nasıl? Hani şey sanıyordum. Hani hormon mormon, mecbur seviyormuşsun gibi. Yoo bayağı kadın yani hani. Kendisi de şaşıyor falan filmde. Çünkü çocuk sosyopat, okulunu yakıyor, bilmem, böyle ruh hatası bir tip.

Bir kere işte böyle bir şey de hatırlıyorum annemle de. Orada artık annemi aklımın bir yerinde oturtabildiğim an, oydu benim. Bir yoldan dönüyorduk. Arabamız eskiydi. Çok sıcak. Mersin çok sıcak bir yer. Silifke'den dönüyoruz. Aşırı sıcak bir hava. Böyle hani camları falan açmışız. Kliması yok, eski bir araba. Ben kötüyüm, midem bulanıyor. Böyle bayağı kötüyüm ama yani hani. Hastaneye gidelim falan gibi muhabbet oldu. Böyle annemin yüzünün böyle hafif şey olduğunu gördüm, düştüğünü gördüm. Ya çünkü kadın... Hani nasıl? Çünkü çok aşırı sıcak ve hastaneye dönsek bir saat yol uzayacak. Gitmek istemiyor yani hani. Ya biraz da sen katlan gibi. Hani hem şefkat gösterisi var ama hem de bıkmış, aşırı sıcak. O an mutlu olduğumu hatırlıyorum yani hani. E çünkü kendini düşündü. Ve bu beni mutlu etti mesela ve ben o yola

katlandım. Hani böyle kusuyorum, ediyorum falan ama olsun lan falan diyorum. Annem ilk defa kendini düşündü falan gibi. Ya öyle bir karakter yani annem de. Bunu hani... Ama dediğim gibi, tek bir anlık, tek bir olaydı mesela böyle hissettim. İşte eve gittiğimizde şey diyebildim. Hani uyu, uykusuzsun. Çok yorulduk, yoldan geldik. Hani ilgilenmek zorunda değilsin bak benimle. Bu şart değil falan gibi. Böyle böyle konuşmalarımız olmuştu. Öyle bir kadın yani ama hani. Daha sönük, yani daha pasif bir karakter diyeyim artık. Hayatın onu getirdiği yer itibariyle öyle olmak da zorunda belki. Ya suçlamıyorum. Sadece bazen, ara sıra suçladığım oluyor.

Şimdilerde aslında daha şey. Çünkü ben bu işlere girmeye başladıktan sonra, şimdi işte benim gözümlerimi görüyor. Ben Fox Tv'ye çıkmışım. Gözümlerime alınıyorum, bilmem ne falan. İşte şunları falan diyor. Geçen diyor ki işte, ne olur Mersin'e dön. Diyor ki evlendiysen bile, hani bizden habersiz. Diyor ki tamam diyor. Hani kocan mocan kim varsa kabul edeceğim diyor. Hani yeter ki gel. Hani bir tık ötesi şey falan. Anne ben işte çocuk yaptım ve hani o yüzden dönemiyorum falan. Tamam diyecek. Yani hani... Ya çok aşırı sevgiden... Ya tuhaf bir kadın işte. Şu an aramız böyle. Bu gelgitte. Ve şey, yokmuş gibi davranmaya çalışıyor. Ben solcu değilmişim gibi, ben bu işlere girmemişim gibi davranmaya çalışıyor. Ve o sevgiyle beni alabileceğini düşünüyor. Çok da oradan üstüme geliyor. O da kötü bir şey. O da ya bir yerde psikolojik baskı yani çünkü sürekli benim üstüme. Çünkü evet. Hani diyorum ki hani. Mesela cezaevine falan girsem annem hakikaten bunu hak etmeyen bir kadın. Çok şok olur. Şok olur. Yani hani cezaevine, bilmem ne falan. Veya anlattığımda şöyle şeyler, tepkiler veriyor. Nasıl diyeyim? Ya sen, yani söylediklerinin hepsi haklı olabilir ama sen benim çocuğumsun ve ben bunu istemiyorum gibi. Ve ben kendimi şuna ikna etmeye çalışıyorum. Bu çok zor bir süreç benim için. Bir sürü insanın annesi mahvedildi yani hani. Bir sürü insan, ceza... Anne cezaevi kapılarında bekliyor. İşte Cumartesi Anneleri. Onları düşünüyorum hep ve diyorum ki hani, ya yapacak bir şey yok. Hani ona diyemiyorum tabii de yani. Ya yapacak bir şey yok anne hani. Bunca insanın kaderi buyken belki bizim de hani. E ona diyemiyorum ama şu an çok yoğun bunu yapıyor hani. Ben seni çok seviyorum. Ne olursan ol gel. Bu işlerden hani vazgeç. Biz her türlü kabul ediyoruz seni falan gibi. Üstünden atlıyoruz ama şu an hani. Ben diyorum ki anne ben sendikacılık yapıyorum. Bak sıkıntı yok falan. Ya bu olur böyle şeyler falan. İki eve polisler gidiyor. Mahkeme kağıtları gidiyor. Biraz biraz alıştı gibi de yani. Yani işte beni çok fazla oradan vuruyor. Şey yapıyor çünkü hani biz yaşlandık artık bak falan. Hani öleceğiz belki ki mahvolurum. Mahvolurum yani biliyorum ben, annemin ölümü. Bu hani sağlıklı bir psikoloji değil yüksek ihtimalle de bazen hayal ediyorum hani annem öldüğünde ben ne yaparım falan

gibi. Bilmiyorum ya, hakikaten mahvolurum ama. Hep o şeye, hani diğer annelere bakarak düşünmeye çalışıyorum yani hani. Ne bileyim? Yani öyle öyle idare ediyoruz işte şimdi ya. Çok da şey değil. Sıkıntılı, böyle tartışmalı falan bir süreçte değiliz.

Lise sonrasında, ya işte ben bu edebiyat meselesine girdiğimde zaten kafam karışmaya başladı. Kötü oldu yani orada. Ya kötü oldu dediğim hani. Şimdi ben bir Türk, Sünni, şey bir aile. Yani ben devletin aradığı kişiyim yani aslında. Kadın olma meselesini anlamadığım için o an. Hani kadın olduğum için illaki beni zaten ezecekti bir yerde de.

İşte bu edebiyat meselesine girdim. O dönem yine ya işte bu... Şimdi şöyle söyleyeyim. Beni aslında en çok şey yapan kitaplardan biri bu. Rus Klasiklerinden önce. Bu Ülkücüler'in bir kitabı var, 'Adım Yeşil' diye. Bu Abdullah Çatlı Matlı hikayesini anlatıyor. Ben o kitabı okudum. O kitap şöyle bitiyor, tuhaf. Ülkücüler bunun farkında mı bilmiyorum ama. Yazarını şu an hatırlayamayacağım da adamı. Şey gibi bitiriyor adam. Ya ezümle, hani bu işte devlet, vatan, millet deyip bizi kullanıyorlar gibi hani. Biz ya piyonmuşuz gibi böyle bir... Bu kitabı okudum mesela. Ya gerçi, Ülkücüler haberdar mı bundan bilmiyorum. Kitap bayağı şeyi anlatıyor. Yani hani işte bu ülkücülük mülkücülük ayağına milletin nasıl tetikçi yapıldığını, devletin şeyi yapıldığını vesaire bunları anlatıyor. O kitaptan sonra ben işte çok fazla şey olmuştum hani. Kendi görüşümde diyeyim, tırnak içinde, kitaplar beni daha meselede krizlere soktu. En şeyde de yani herhalde bu Rus Edebiyatı'ndan da ziyade kopuş noktası, ben İnce Memed'de oldu galiba. Yani şimdi İnce Memed biraz, okumuşsunuzdur zaten, belki biliyorsunuzdur. Bizim coğrafyayı anlattığı için. Oradaki işte o bitki isimleri falan bile belki hani işte Karadeniz coğrafyasında yetişmiyordur o bitkiler. Hani bilmiyordur. Ben o bitki isimleri bile bana tanıdık geldiği için, ben bildiğim için. Ya bir de çünkü bir tarafımız şeydi yani hani. Biz köye möye giderdik yani o zamanlar. Hani işte o bahsettiği dikenini biliyorum. O coğrafyayı biliyorum. O dağı biliyorum. O ovayı biliyorum falan böyle yürümüşlüğü var yani orada. Biraz orada şey, en hani... Kitap dediğim gibi Ülkücüler'in şeyinde zaten. Sıkıntıya girdiğimde ya edebiyat falan okuyayım dedim. Girdim, edebiyatta da gele gele zaten işte Rus Edebiyatı falan derken. Orayı da işte... Bir tane hocam vardı. Onun hatası yüksek ihtimalle, edebiyat hocam, erkek. Ülkücü, MHP'li bir adam o da. Ya işte bu toprakları oku falan gibi bir şeye getirdi lafı. Bu topraklar dediği, ben işte. Şimdi Yaşar Kemal'e de hangi edebiyatçı kötü diyebilir ki? Diyemiyor yani. Almışım elime. Ha dedi. Yaşar Kemal falan ama tedirginliği hissettim böyle adamın suratında. Yaşar Kemal dedi, çok iyi edebi yönü falan. Beni oraya yönlendirmeye çalışıyor bak hani. Edebiyat yap, hani. Yazı, çizgi işlerini de kovalıyorum. Hikâye mikâye yazıyorum. Hani edebiyatına takıl, diline takıl. Bak adam nasıl? Betimlemeleri

nasıl, müthiş değil mi? Oradaymış gibi hissetmiyor musun falan. İşte bu işin politik yönün farkında ama hoca beni alamadı oradan yani. Orada da mesele zaten koptu. Hâlâ daha ama o hocayla mesela görüşürüm. Yani erkek bir hoca. İşte dediğim gibi, bütün bu sürecimi de gördü. Sosyal medyadan da hiç silmedim o adamı mesela. Hâlâ daha şey üzerinden, hani nasıl diyeyim? Ya sen iyi bir çocuksun ve hani e sen işte... En son o da şeye geldi. Ya biz de cahildik, biz de bir şey bilmiyorduk. Öğretmen olduk ama. Hani sen bir şey diyorsan çok da yanlış değildir falan gibi. Öyle bir şeyle, triple ben şeyden çıktım. Liseden çıkmış oldum.

Ben ilk senemde girmedim bu arada üniversiteye. İkinci senemde girdim. Kötü bir lise hayatım var bu arada yani hani derslerim falan, öyle iyi değilim. İlk sene girdim işte, şey olmadı. Ailem şey dedi hani, bir sene daha kal. Hani yanımızda kal, vakit geçirelim. Hani şey gibi bir kafayla yapmadım ben tercihi. Puanım kötü değildi. Şu an hatırlamıyorum da. Hani bir sene daha ailemle vakit geçireyim ya işte hani babam falan şey diyordu. Durumları şey olmadığı için, dershaneye git. Ne olacak? Bir sene daha dene. İşte yanımızda kalırsın falan gibi. Öyle kaldım ben yanlarında. Sonra da işte tekrar o işte mezun senemde diyeyim, sınava girdiğimde işte bu ben İstanbul Siyasal'a girdim. Ama işte hukuk fakülteleri, ben 2010 yılında girdim, hukuk fakülteleri geliyordu. Birkaç daha hani şey üniversitenin ama İstanbul Üniversitesi, Ankara falan değil de. İşte bu Kırıkkale mi, Kırklareli mi ne gibi hukuklar geliyor. Ben de dedim yok. O dönem nasıl aklım ona gitmiş? Bak onu çok hatırlamıyorum da. İstanbul Siyasal veya işte Ankara Siyasal'a gireceğim diye ben zaten girdim sınava. Hayalim de şu; ben kaymakam olacağım, bir bölgede işte çok iyi işler yapacağım falan hayalleriyle ben siyaset bilimine girdim. Ankara'ya gitmeme sebebim de şu. Ankara Siyasal'ı da o dönem puanım tutuyordu. Ama benim o dönem çok âşık olduğum bir çocuk vardı. O çocuk Ankara'yı yazmıştı. Sırf onu görmemek için, o gerizekalıyla karşılaşmayayım diye ben gittim İstanbul Siyasal tercih ettim. Yine hayatımı belki kaydıran yerlerden biri. Ankara'ya gitsem belki daha sakın bir solcu olabilirdim ama. O yüzden Ankara Siyasal'ı yazmadım, İstanbul Siyasal'a girmiş oldum.

Zaten mevzu... Ya orada da şöyle oldu. Ailem falan çok hani... Yine, ya babamın böyle saçma kritik hamlelerinden. İsteddiği yeri yazsın ya. Sonra bize laf etmesin gibi bir şey söyledi. Abim falan şeyden tartıştı, hani büyük abim, aram iyi olan. Ya işte ne meslek bulacaksın? Hani siyaset bilimi neymiş? Ben işte anlatıyorum, kaymakamlık maymakamlık. Ya işte yaparlar mı ama seni hani? O dönem bile şeyi tartışıyoruz. Biz makul bir şey, kişi olduğum halde. Ya zaten torpille falan olmuyordur. Kaymakam olmak kolay mı falan gibi anlatıyorlardı. Yok, ben illa da işte İstanbul Siyasal. Gideceğim de gideceğim. Birkaç özel üniversite vardı. Onları mesela yazmayı düşündüm. Orada da yine babamın işte şey müdahalesi olmuştu. Sen özel üniversitede

yapamazsın. Sen kesin hani sıkıntı çıkarırsın, orada çok zengin çocukları vardır. Biz seninle uğraşamayız, kavga, dövüş. Sen devlet üniversitesine git falan gibi. Hani para mara dert değil, öderiz de. Sen yine de gitme. Sen kavga çıkaracaksın falan gibi şeylerle ben özel üniversiteye girmedim. İstanbul Üniversitesi'ne girdim. Tabii o dönemde aileden kimse bilmiyor, İstanbul Üniversitesi bu kadar politik. Hani çocuk başka bir şey olacak. Kimsenin hayalinde böyle bir şey yok.

Öyle İstanbul Üniversitesi'ne girdim. Hazırlık işte okuyacaktım. Hazırlığı güç bela bitirdim. Çok, çok kötü bir öğrenciydim. Gerçekten yani hani hiç böyle gitmiyorum falan okula. Şöyle... Ben devamsızlıktan kalıyordum zaten. Devamsızlığı mı ne uzattılar da ben öyle geçebildim hazırlığı. Geçtim, zaten üniversiteye başladım, Gezi meselesi patladı. Zaten orada yani şey olmadı.

Ama o dönem hatırladığım en kritik, benim Mersin'de işte çok yakın arkadaşlarım var. Ve onlar İstanbul'u yazmışlar, üniversiteye gelmişler. Benden bir sene önce girdi onlar. Hani aynı yaştayız, aynı dönem bitirdik. Onlar geldi İstanbul'a. Şeye girdi, Beykent Üniversitesi'ndeydi hatta çok yakın bir arkadaşım. Çok da zengindi. Ya o dönem o kadar zengin de sonra çok zenginleşti. Bu AKP dönemi zenginleşenlerinden. Onu da işte sonradan ayıkıyorum ama. İşte Beykent Üniversitesi'ne girdi. Ayazağa'da ev tuttular. Ailem normalde benim eve çıkmamı istemiyordu ama o arkadaşım işte güvendikleri için falan. Böyle ailesiyle de tanıyorlar falan filan. Ben eve çıktım onlarla gelir gelmez. Ben hiç yurttta kalmadım. Hiç devlet yurduna falan da başvurmam. O eve girdik. İşte hazırlığı güç bela bitirdim. Üç kişi kalıyorduk normalde. Bir kişi daha almak istediler eve. Ben şöyle tipim bu arada. İşte alacakları kadın, ben hiç tanımıyorum, yine Mersinli. Benim arkadaşımın değil de diğer ev arkadaşımızın arkadaşı. Kadın Diyarbakırlı dediler. Ben böyle yaptım. Şimdi faşistim yani o dönemde. Dedim ki ya ne bu dedim, Kürt mürt eve alacağız, ne yapacağız falan filan. Ev de şöyle, üç artı bir. En büyük oda benim. Kadın benim odamda kalacak. Birlikte kalacağız çünkü en büyük oda benim. Ya nasıl yapacağız, nasıl edeceğiz falan. Kadını aldık. Ben kadına bayağı şey dav... Ya kötü davranmıyorum da konuşmuyorum hani ev için de çok böyle muhatap olmuyorum falan. Kendi kendime triplerdeyim salak salak. Kadın bu arada Kürt de değil. Diyarbakır'ın Türkmenlerinden. Alevi yani. İşte bu dokuz tane Türkmen köyü varmış. Ondan öğreniyorum sonra. Kürt değil hani. Salak, neyin artistliğini yapıyorsun bir de?

Ondan sonra orada şöyle bir şey oldu. O yine, mesela, bak, yani... Galiba hep kadın olma meselesi benim hayatımı değiştirmiş ya çok farkında olmadan. Benim o asıl tanıdığım arkadaşımın, benim yakın arkadaşım olan kişinin babası, İstanbul'da şey açmaya çalışıyordu,

fabrika. Babasıyla abisi gelip bizim evde kalıyorlardı ara ara. Bir gün o benim dışladığım, aslında oda arkadaşım. Aynı odada kaldığım kadını, duştan çıkarken abisi bakıyor bilerek. Yani taciz ediyor. Kadın koşa koşa odaya gidiyor. Arkasından odaya gidiyor. Bir fiziksel bir şey olmuyor ama, böyle bir olay yaşanıyor. O aynı evin içinde, biz otururken. Sonra o kadın, aynı odada kaldığımız için bana söyledi. Dedi ki ben böyle böyle bir şey yaşadım. Çok rahatsız oldum. Hani onun hani abisinin babasının gelmesini istemiyorum. Hani o da ne yapacağını bilmiyor. Sonra ben arkadaşşıma açtım bu konuyu. Dedim bak senin abin böyle böyle bir şey yapmış. Bu olacak iş değil falan. Kadın abisinden taraf oldu. Sonra ben o hiç sevmediğim kadını alıp dedim ki biz bu evden gidiyoruz deyip biz evden çıktık. Tam hatırlamıyorum. Bir gün sokakta bile kalmış olabiliriz. Çünkü o kadar gidecek bir yerimiz yok. Gece falan çıktık evden yani. Şey de bir tipim yani, çok fevri bir tipim ya. O öyleyse biz gidiyoruz. Böyle iş mi olur? Senin abin işte şöyle şerefsiz, böyle namussuz falan deyip çıktık biz evden. Ben kadını dediğim gibi, yakın bile değiliz o zaman. Öyle almışım, gitmişim. Sonra işte onu bir yere yani yerleştirdik. O bir yerde kaldı. Ben bir süre daha o eve geri döndüm. Kendi arkadaşşımla kavga ettim. Sen nasıl böyle bir şeyde taraf olmazsın? Bak, kadına bunu yapmış diye diye. Olmadı. Sonra ben o istemediğim kadınla, Kürt diye dışladığım kadınla, aynı eve çıktım. İkimiz birlikte Bahçelievler’de bir eve çıktık.

İşte dediğim gibi Gezi mezi patladı zaten o dönem. İşte gittik geldik ama örgütlü değiliz. Bir şeyimiz yok. Hani ben de böyle şey duygusuyla gidiyorum hep. Adalet, haksızlık, böyle bir şey olamaz, yapamazsınız. Hani şeyi kabul etmiyorum. Sürekli başında biri hani işte. E bunu isteyemezsin, bunu talep edemezsin, yapıyor. Ben buna kuruluyorum yani hani. Birileri, bir erkek, bir adamlar, takım elbiseli birileri, sürekli bunu diyordu. Yani Gezi’ye giden aklım buydu benim hani. Ya böyle bir şey değil bu kardeşim. Hani sürekli bunu yapamazsınız siz bu insanlara falan gibi.

Gezi’ye gittiğim dönemde de yine hatırladığım kritik bir kadın var. Şeyi hiç bilmiyorum ben. Şöyle oluyor. Biz Gezi’ye gidiyoruz ama hani ev arkadaşşımla ben gidiyoruz, bireysel, örgütsüz öyle. İnsanlarla tanışıyoruz ama orada. Orada iki tane elemanla, yani işte erkek tanıştık. Şöyle tanıştık. Çatışmanın ortasında çocuklar dondurma yiyordu. Çok böyle bir saçma bir ortam. Siz ne yapıyorsunuz falan dedim böyle. Ya dedi, bu böyle gider dedi. Dondurmacı tezgâhını bırakmış. Dedi bunu yiyelim falan. Böyle bize dondurma verdiler. Biz tanıştık. Sonra bizi bir kadınla tanıştırdılar. Kadın da dedi ki bana, ben solcu olmadığım için bilmiyorum ama kadına da söyleyemiyorum. Ben dedi Hayata Dönüş operasyonlarından sağ çıktım. Ben şimdi Hayata Dönüş bilmiyorum. Kadın... Allah’ım diyorum bu ne alaka? Google’a yazıyorum böyle

çaktırmadan ama kadına da çaktırmadan. Hmm falan yapıyorum böyle. Öyle bir kadınla aynı evde kaldım. İşte o biraz böyle işte mücadele, bak kadın, direnmek falan bir şeyler anlatıyor. Çok uzağım ama diyorum ki Allah'ım nereye düştük? Ne yapıyoruz biz? Böyle yani tuhaf da tiplerdi. Evde kedi var. Tatlı tatlı yavru kedi seviyor kadın ama bir taraftan da şey anlatıyor işte. Hapishanede işte bize şöyle yapıyorlardı falan gibi. Hani ben yani, abla sen ne anlatıyorsun? Hani o ikisi aynı şeyde bulunamazmış gibi geliyor bana yani. Kedi, hani terörist falan. Hâlâ o şeye çalışmıyor ya kafam. Kedi seviyor bir taraftan. O kadar da tatlı seviyor. O kadar da kıyamıyor. Öyle tuhaf bir kadın karakter girdi hayatıma. Sonra ne oldu o kadına bilmiyorum. Bir süre Gezi'ye birlikte gittik. Böyle çatışma çatışma bir şey. O zamanlar da şey bir tipim ama hiç geri durmuyorum işte. İşte en öne de gidiyoruz işte. Ben ilk defa orada işte, nasıl diyeyim? Hani direnme, polise mukavemet falan filan. Şey yani pasif bir direnişçi değilim yani öne de atlıyorum. Hani polisle de kavga ediyorum işte. Bana şey atmayı falan, hani gaz fişğini geri atmayı falan geri atmayı öğretmeye çalışıyorlar. Onlara falan çalışıyorum yani böyle. Elini yakıyor. Uçta eldiven giyiyorsun da falan. Öyle öyle Gezi biraz benim hayatımı alt üst etti. Yani hani. Gezi gençliğiyiz, Gezi'de anladık falan demeyeceğim de. O çok şey geliyor da bana da artık. Orada insanı şey yaptılar, hani delirttiler ve dediğim gibi o giren kadın karakter hayatıma, o kadını unutamıyorum. Adını dahi hatırlamıyorum. Yaşça yani hani zaten hani, işte Hayata Dönüş'ten çıktım, büyük de bir kadın. Şeyi normalize etmişti ya kadın bende. Şöyle bir şey hatırlıyorum. Kadın, dışarıdan baktığında, işte o aklımla söylüyorum, tırnak içinde, çok normal bir kadın. Hani normal bir abla falan gibi. Kadın bir anlatıyor tarihini. İşte şöyle direndik. Böyle hayran da olmuşum yani. Bir taraftan lan kim bu, ne alaka falan diyorum ama hayranlıkla da bakıyorum kadına.

Öyle de dediğim gibi Gezi benim hayatımda çok şey bir şey olmuştu, hani kritik bir şey olmuştu. İşte şeyleri hatırlıyorum böyle hani. Gaz kokarken üstüm, sabahında okula gidiyordum. Gece işte çatışma sürüyor, şey sürüyor falan böyle. Sabahında okula gidiyoruz. Sınavlar var. Finallere giriyorum. Ve ben hayatımda en yüksek ortalamasını o dönemde yaptım. Normalde iğrenç bir öğrenciyim. Şunu ısrarla belirttim de. Benim okulu bitirmemi sağladı o ortalama. 3.63, 3.70 gibi ortalama yaptım. O ortalama hep beni 1.8'in üstünde tuttuğu için, ben hiç sınıf tekrarına kalmadım sonra. Sonraki ortalamalarımın hepsi kötü. Ama hep o ortalamasını alıyorsunuz, 1.8'in üstündeyim. 1.8'in üstündeyim, 1.8... hani ders kalıyor ama alttan, 1.8, 1.8... Ben öyle sınıf tekrarı hiç yapmadım mesela. Gezi'nin de böyle tuhaf bir şeyi olmuştu, etkisi olmuştu yani. Başka bilmiyorum aklıma gelen yani.

O biraz şöyle oldu. Yine ben bir edebiyat dergisi meselesinden. Başlangıç Dergisi vardı o dönem, bizim okuldaki hocalarımızın çıkardığı. Onların Amfi Dergi diye daha öğrencilerin yaptığı, edebiyat dergisi ama yine. Israrla ben hani edebiyat tarafındayım işin falan diye. Oraya girmiştım. Sonra orada da bir taciz olayı yaşandı. Sonra ben orada da yine hala feminist bir aklım yok ama hani. Oradan çalışmadığı halde ben yine orada bir taraf oldum. Tacizci benim okuldaki tek arkadaşım. Tek, bir tane erkek arkadaşım vardı o dönemde, okulda. Ama tacizci çıkmıştı. Ve ben sırtımı dönmüştüm ama lanet ediyordum. Yani o anki şeyimi hatırlıyorum. Yani hani bir tane arkadaşım var ve tacizcisin. Allah belanı versin. Ve aslında çok da yakın olmadığım bir kadından taraf oldum. Ve hani kadın beni, hani benimle arkadaş olacak mı, benimle devam edecek mi bilmiyorum ama taraf oldum mesela hani. Bir orada işte daha Başlangıç ekibi, işte Öğrenci Dayanışması falan gibi ekipler vardı o zaman gençlik şeyinde, onları hatırlıyorum. Oralara falan şey yapmaya başladım.

Sonra bir gün, bu işte şey, Soma olduğunda, ben odam, o zamanki odam çok büyüktü işte Bahçelievler'de kalıyoruz hâlâ. Kocaman 301 yazmıştım duvara. Ve önünde bir hafta falan ağladığımı hatırlıyorum. Sadece içki içip ağlıyorum. Yapacak hiçbir şeyim yok, ne yapacağım falan. Ha bir de o dönemim, çok şuna denk geliyor. Dini inancımı hissedemiyorum. Ben o dönem hâlâ şeyim. İşte hazırlıkta falan namaz falan kılan bir tipim yani. Kapalı falan değilim ama namaz falan kaçırmıyorum. Şey gibi şeyler sorguluyorum. Ya bu 301 tane insanın ölmesinin sebebi ne olabilir? Hani buna dini bir cevap arıyorum böyle. Diyorum ki neden, neden yani neden bu insanlar falan. Şöyle bir şey, yani şöyle bir gece hatırlıyorum. Yani hani. Allah beni sevmiyor galiba ve beni duymuyor. Artık hani benimle iletişim kurmuyor. Ben ne yaparsam yapayım ve hani buradan bir cevap bulamayacağım ya ben galiba falan gibi. Hani böyle bir yani vazgeçiş mi denir, ne denir? Hani öyle bir şey yaşıyorum. Çok, yani her şeyimin yıkıldığı ya. İşte o milliyetçi bildiğim şeyler yıkılıyor. Muhafazakârlık, işte dini inancım gözümde. Hani oradan bir şey bulamıyorum. Huzur bulamıyorum vesaire. O 301 olmuş, o duvarın önünde içip içip ağlamışım. İntihar etmeyi düşündüğüm bir zamandı benim. Net. Hani ben yapamayacağım. Ben bu dünyayla baş edemeyeceğim. Bir ton sıkıntı var, şey var, dert var, çok acımasız bir yerdeyiz. Ben bir şey yapamayacağım gibi düşündüğüm bir dönemde işte bir arkadaşımın şeyi... Ya işte bu Camus'nun şey, Sisifos Söyleni. Onu verdi. Dedi ki bir de bunu oku bakalım falan gibi böyle. İşte Sisifos Söyleni'yle kurtuldum demeyeceğim de hani. Tamam, başka bir şey anlatıyor. İşte kayaya diyor, ittir falan filan. Allah'ım Ya Rabbim... Ama şeyim hâlâ böyle. Ya hani yok böyle de olmayacak falan diyorum. Çok ciddi intihar düşündüğüm dönem. İşte işçilerle mişçiler, emekçiler ama bak mücadele ediyorlar tamam, hani bu kadar acı

bir şey falan gibi. Sonra ben işte o dönem şeyi anlattım. Ya işte Gezi’de de ister istemez şey oldu ya. İnsanlar, mücadele eden insanlar orada da marjinalize edildi ya. Ben dedim ki bu üniversite öğrencisi meselesi çok şey. Hani biraz kaypak bir zemin, kaygan bir zemin. Yani ben ki milliyetçilik, muhafazakârlık falan tartışan bir tipim. Ben hani gerçekten mücadele eden tipleri orada şey yargılamadım yani. Hak etmişlerdi diyorum yani karşı taraf. Bunu yapmamaları lazım. Onlar yaptığı için bu insanlar yaptı.

Okulda (...)’ın olduğu bir toplantıda şöyle bir şey yaptığımı hatırlıyorum. Siz o çocukları marjinalize edemezsiniz. Ya o dönem hocalar bile şey tartışıyordu. Ya işte kamu malına zarar falan gibi şeyler hatırlıyorum. İstanbul Üniversitesi’nde bir toplantı olacak. (...) orada daha örgütlü çocukları savunmuştu. Ben de o dönem, hani ben örgütlü değilim ama yaptıklarını yanlış bulmuyorum hani böyle tartışmak haksızlık. Aslında var eden onlar falan gibi bir çıkış yapmışım. Ama zoruma gitmişti açıkçası. Yani o çocuk, o örgütlü çocukların orada marjinalize ediliyor olması. Konuşurken şey diyorum. Ya diyorum, üniversite üniversite bu diyorum diyorum. Boş işler bunlar diyorum. Çocukları bile şey yapıyorlar. Yok işte bunlar kamu malına zarar verdi bilmem ne diyolar. Ben diyorum hoşlanmıyorum.

İşte erkek merkek meselisinden de bahsediyorum bu arada. Yani hani böyle böyle şeyler yaşamışım falan diyorum.

Avon Direnişi vardı tam o dönem. Dedi ki böyle böyle dedi bir kadın işçi, sendikalı olduğu için, Avon dedi, kadınları güzelleştireceğini iddia eden bir yerden atıldı dedi. Ve dedi Gebze’de direniyor. Madem öyle ... Hani küçük görmedi, şey görmedi. Ya çünkü ben artist artist konuşuyorum. Ya üniversite mücadelesi de bir şey falan diyorum. Tamam dedi. Ya dedi, bak dedi, kadın işçiler var böyle böyle dedi. Madem dedi onlardan yana tavır al. Ben de şimdi bir şey de diyemedim. Birden söyledi. Gebze Organize Sanayi’ye. Ne zaman dedim. Yarın dedi. Biz de dedi seni de alır gideriz dedi yarın. Şimdi bir şey de diyemiyorum ama şöyleyim. Tamam dedim, kalktım masadan. Hatta gittim yine içiyorum. Ya alkol problemim var bayağı o dönem. Yine aşırı içmişim. Upuzun tırnaklarım var, kıpkırmızı ojelerim var. Sabah altı, aradılar beni. Geliyor musun Avon’a? Dedim tamam geliyorum. Gözümü bir açtım, Gebze Organize Sanayi’ deyiz. (...) Abı’yla tanıştım. Ve yani hani neye uğradığımı şaşırmışım. Hayatımda ilk defa organize sanayi bölgesine, bir kadın (...).

Çok güçlü bir kadın. Çok tatlı bir kadın ve çok samimiyetle anlatıyor. Ya diyor işte bize diyor, vardiya amiri küfredirdi. Biz bunun diyor taciz olduğunu, şey olduğunu bilmiyorduk falan. Böyle hani. Benim de zihnimi açıyor. Ben diyorum ki evet ya falan. Bak diyor, bu Avon diyor,

işte diyor. Avon güzelleştirir mi? Neydi hatta sloganları? ‘Avon değil, direniş güzelleştirir.’ yapmıştık sonra. İşte diyor ki güzelleştirdiğini iddia ediyor, bu mu güzellik bilmem ne? içeride işte kadın işçilerin durumunu anlatıyor vesaire. Ben öyle öyle zaten kapıldım. Yani beni çok büyüledi yani kadın böyle. O şeyi, megafonu eline alıyor. Gebze Organize Sanayi’nin ortasında bağırıyor. Bir davul çalışı var hani. Diyor ki şey gibi vuruyorum, hani çok sert vuruyor davula. Diyor ki orada vardiya amirine vuruyormuş gibi falan. Böyle şeyler söylüyor. Öyle öyle, o dönem hayatıma girdi benim şu anki. Oradaki kadınlar hani zaten. Başka başka kadınlarla görüşüyoruz. Onlar çok destekliyorlar sağ olsunlar. Hani bir işçi eylemi ama bir kadın işçi olarak, orada çıkışın arkasında kadınların konum alışı falan derken ha dedim ben tamam. Doğru yeri galiba buldum. Hakikaten benim olmam gereken yer galiba burası dedim. Avon’un sonuna kadar vardım zaten direnişte. Sonra işte ama üniversite meselem devam ettiği için, üniversite mücadelesine tekrar, artık daha başka bir. O egodan değil de daha şey bir yerden bakmaya başladım. Üniversite zaten bitmeye yakındı. Ben üniversitede bağım kalmıyor vesaire derken de bu emek mücadelesi meselesine de hani o eylem tecrübem itibarıyla de dedim buraya gireceğim yani hani burada olmam lazım çünkü benim. Hani işçi mişçi meselesinden de ziyade kadınların, normal işte, zaten sıradan hayatımızda, günlük yaşantımızda yaşadığımız zorluğun bin katını falan. Öyle öyle de emek mücadelesine kayma sebebim de diyeyim, yine bir kadın işçinin, o Avon Direnişi’nde yarattığı hikâyedir. O dik duruştur yani hani. Öyle de oraya girmiş oldum. Başka yani nasıl anlatılır bilmiyorum.

Gittiğim, ilk gittiğim direniş benim, Flormar’dı bu arada. Ben Avon’un üstüne Flormar’a gittim. Flormar’da çok fazla kadın vardı ve orada yani şöyle şeyler. Orada benim iki tane arkadaşım oldu. ...kapalı kadınlar, çok genç kadınlar. Gerçekten biz arkadaş olduk orada ve hani nasıl diyeyim? Hani işte o rimel yapımı anlatıyorlardı. O işte fondöten yapımları. Onun o tozunu sürekli işte temas etmeleri, nefesini hani oradan almaları falan derken. Flormar da benim, oradaki kadınlar da... Ya çok görünür kadınlar değil bu arada bu bahsettiğim iki kişi de. Çok genç kadınlar. Zaten kalabalık bir direnişti ya böyle. (...) abla gibi tipler vardı da. Bunlar daha arka planında böyle genç, şey, tartışan kadınlar. O ikisi de beni hani unutmuyorum. Yani hala daha muhabbetimiz sürer onlarla. O ikisi beni çok fazla etkilemişti. Flormar’a ben sabah altıda kalkarım, akşam dokuzu buluyordu benim Gebze’den gelmem. Ama her gün gidiyordum, her gün. Ve yaptığım tek şey, onların hikâyesini çekebilmek hani video çekiyordum mesela işte. Umut-Sen olarak gidiyorum, yayın alıyorum. Bu yani aslında hikâyem.

Ve ama işte burada da şeyler, nasıl diyeyim? Ya o kadar çok kadın olmasına rağmen aslında e kadınlar bir tık da geri plandaydı aslında orada ve çok da müdahale de edemiyorsunuz. Çünkü

sendika da var orada. Hani sendikanın bir işleyişi, örgütlenme tarzı var. O da çok da hani hadsizlik de etmeden ama işte kadınları da öne çıkaran falan. Bir yerden sonra işte o an megafon alıp bağırmaya başladılar. O içerden bir tane kadının, bir işte parmaklıkların arasından bir fotoğrafı var mesela. Ben o fotoğrafı canlı yani hani. Fotoğraf ya o. Herkes fotoğrafı, ben canlı gördüm mesela o kadının oradan selam çakışını. Onları falan unutamadığım anlar yani.

Flormar'dan sonra da işte bir süre zaten Uzel Direnişi'ne gittim. Şu an hâlâ devam eden. Uzel, o zamanlar sadece pazar günleri geliyorlardı. Aşırı erkek vardı orada. Hiç kadın yok. Sadece metal işçisi. Elli, altmış yaşında dayılar. Ve sana şey gibi davranıyorlar. Hani ya işte bu kız da yazık işte bize destek veriyor, geliyor falan böyle davranılıyorsun ama pes etmedim. Gittim. Her pazar gittim oraya.

Sonra bu PTT işi zaten başladı. Hani Soma'ya gidip geldim o dönem yine. Soma'daki hani maden işçilerinin eşleri, bu ilk Soma Yürüyüşü'nde daha fazla geliyorlardı eşleri. Bu sonraki Uyar meselesinde kalacak yerleri çok belli olmadığı için, kadınlar çok gelemedi. O Çamlık'ta kaldığımız zaman çok fazla kadın gelip gidiyordu. E orada bir tane teyze var. O da böyle işte seksen yaşında falan. Ve her gün gelip direnişte, direniş eğitimi gibi bir şey oluyordu, hani işçilerin kendi aralarında yaptığı, onu dinliyordu falan. O kadın da yani benim için, hâlâ daha görüşüyoruz onunla. O da mesela tuhaf bir şeydi yani benim için. Tuhaf bir etkisi. Sen doksan yaşında kadın yani ama her gün geliyordu oraya. Onu unutamıyorum işte direniş zaten maden işçilerinin hikayesi. Beni zaten ikisi de etkiliyordu da. Orada da böyle kadın karakterler. ...

... başladığımda da işte yine çok yoğun erkek bir şey, kesim orası ama. Şeyi çok fazla yaptım ve bunu, nasıl diyeyim? Hani örgütlenme çalışmasına gittiğimizde işte anlatıyorum ve hep şeyi söylüyorum hani kadın işçiler işte. Kadın işçileri hani cesaretlendirecek şeyler söylemeye çalışıyorum kendi çapımda. Ama bunun karşılık bulduğunu gördüm yani ben. Bunu ben yaptım diye söylemiyorum, hani. Bir kadın ve yaşça küçüğüm hani mesela çoğundan. Ama bu dik duruyor, bu bir şey yapıyor. Yani hani biz de yapabilirizi hissettirdiğimi düşünüyorum. Ya bu şahsi, ben yaptım değil yani anlatabiliyor muyum? Sadece kadın olmam bile başka bir şey yaptı yani onlarda ve hep şeyi zorladım. Hani işte işyeri komiteleri seçiyoruz mesela. Hani mutlaka kadın olacak. Kadın olmazsa komite yok, falan gibi hani. İşte ya ama kadın arkadaşlar geri duruyor. Hayır diyorum, durmuyorlardır. Siz öyle söylüyorsunuz. Vardır, illaki var kadın arkadaş falan. Öyle öyle çok hani ve çok cesaretlendiler. Yani şöyle düşünüyorum... mesela AKP kadın kollarında ve diyor ki ama biz seninle başka bir şey... Çünkü ben hiç şeyimi de gizlemedim bu arada. Ben devrimciyim. Ben devrimci bir kadını hani bu sıfatla buradayım

falan. Hani biz seninle başka bir şey kuruyoruz. Yani bu işte abla, kardeş olma hani. Onu kurduk yani hani. Çok fazla öyle yakın hissettiğim kadın işçi var.

Hani yönetiminde yok çünkü ilk yönetiminde biz etken olarak hani sonuçta işçiler kendi aralarında delege listesi çıkardı, yönetim listesi çıkardı falan filan. Belki o zaman daha kadın işçileri cesaretlendirseydim yönetime falan. Cesaretlendirseydim dediğim hani yine kendi yaptığım bir şey değil. Böyle matah bir şeymiş gibi söylemek istemiyorum. Hani bir kadın görselerdi belki daha farklı olabilirdi ama yönetimde kadın olmadı. Ama işte işyeri komitelerinde, meclislerinde hep kadın arkadaşlar ön plana çıktılar. Sağ olsunlar. Şimdi işte daha mesela bugün yaşadığım bir şey. (...) Direniş sürüyor şu an. İşçiler atıldı vesaire, şu bu. (...)köy diye bir yerleşkesi var. Orada bir tane firma sorumlusu var. Kadın arkadaşları taciz ediyormuş mesela. Bir video çektik. O yüzden özellikle benim konuşmamı hani istemişlerdi. Hani kadın olarak sen konuş bu işte. ... konuşmamı izledim yani orada şeyi söylüyorum. Çok böyle hani bilinçli söylememiştim. Bak bu sendika meselesine benzemez. Hani bu sendikal baskı görürüz, işten atılırız falan. Tüm bunlar bir kenara, hani bu mesele bir kenara. Hani sakın, sakın falan diyorum orada. Sonra izlediğimde yani bunu ya hissederek söylüyorum çünkü yok. Hani bu, buna tahammülüm... Bu böyle bir şey değil. Hani tamam. Sendikal mücadele, emek mücadele, direneceğiz falan ama. Ya kadın işçi zaten bin kat eziliyor. Bir de taciz görecektir. Yok yani hani mümkün değil ki İstanbul'a dönmeyi bekliyorum, kadınlarla yüz yüze gelmek için. Telefonla konuşabildik sadece. Hani sen buraya gel. Geldiğinde bir daha konuşuruz falan gibi.

Ya en, en nihayetinde yine beni kadınlar tutuyor ya burada. Ben bunu çok şeyle söylüyorum. Ya samimiyetle söylüyorum. Hani böyle hissediyorum çünkü erkek işçilerle... Yani direnmeleri de çok şey. Çok delikanlılıktan olabiliyor yani çok böyle ufak bir bağdan, samimiyetsiz bir bağdan olabiliyor. Ama kadınlar öyle değil ya. Hepsinden eminim. Yani ben, beni şaşırtan kadın işçi olmadı mesela hiç. Beni böyle ya işte çok öne çıkıp da sonradan geri vites yaptı falan. Hiç ben öyle bir kadın işçiyle... Yapa da bilir bu arada kendi konumu çok müsait yani. Sonuçta kadınların hani korkma veya cesaretlerini yitirmesi çok daha makul. Değil mi yani bir erkeğe göre, ama hiç görmedim. Ya bir kere kalkıyorlar ya ayağa. Sonra hiç, hiç oturmuyorlar mesela.

İşte gözaltına alındı. (...) çok çekiniyordu. Ya ailem mailem ne yapacağız, nasıl yapacağız falan. Biz el ele gözaltına alındık, ben o polisin karşısındaki dik duruşunu asla unutamıyorum ya. (...) Bağırdı böyle işte kelepçeni sıkarım diye tehdit ediyor. Sık dedi, ne olacak dedi. Hiç beklemiyorsun. İki dakika önce korkuyordum diyordu. Ya arabaya bindik. Sen dedim ne oluyor?

Ben böyle tepki vermedim polise daha. Sık dedi, senden mi korkacağım? Ve sıkı. Ve gıkını çıkarmadı. Hani çöz falan hiç demedi. Böyle böyle kadın karakterler ya işte. Ne bileyim?... Onunla da böyle bir süre şeyimiz, mesaimiz oldu. O direnişi, o gözaltına alınıştaki o şeyi!

Böyle şeyler geliyor işte aklıma işte emek meselesinde de. Hayaller şöyle. Ya bu kadar samimi konuştuğumuz için samimiyetle söyleyeceğim. Şeyden çekiniyorum ve... Bir kadın, bir devrimci olarak ben şu an yirmi sekiz yaşımdayım ve yani kırk yaşımda da bir erkek devrimcinin gördüğü kıymeti görebileceğimden emin değilim hani. Hayalim galiba bu olur. Yani bir... Kırk yaşımda bir erkek, bir devrimcilik yaptığında da şey. Ama şu an mesela hani ben ne kadar uğraşsam da ben ne kadar hani bu yönde şey yapsam da sanki biraz daha şey gibi kabul ediliyor gibiyim. Ya işte genç bir kadın. Çok da uğraşıyor hani. Ama yani nasıl diyeyim? Böyle hoş görünme gibi, hani kabul edilme değil de. Hani bunu istiyorum. Yani hayal, hayalim bu. Ben bu mücadelenin içinde kırk yaşımda da hani işte, tırnak içinde şu anki gençliğim bilmem neliğim olmasa da. Hani fiziksel şeyimle değil. Gerçekten devrimci inancım, irademle, sabrım, sebatım, bilgimle neyse artık yani. Hani hiçbir title'a gerek olmadan. İşte avukat bir kadın değil. İşte bir akademisyen kadın değil. Hakikaten devrimci bir kadın olarak ben bu emek mücadelesine varım. Yani bu, bu say, saygınlık değil işte, hani istediğimiz o. Hani işte birileri övsün gibi değil demiyorum. Var olmak ya, kabul edilmek. Kırk yaşımda, kırk beş yaşımda, elli yaşımda hani biyolojik durumumuz artık ne kadar koşturmaya etmeye müsaade ederse. Bunu sürdürebilmek istiyorum. Çünkü şeye çok... Ya korkum bu. Bu sol yapılarda da mücadelelerde de kadınlar bir şekilde bundan yılıp sadece kadın mücadelesine çekilebiliyorlar ya. Yani böyle olsun istemiyorum. Ya kadın mücadelesinde de sınıf mücadelesinde de aynı şekilde bugünkü inancım, ısrarım, var olabilmek istiyorum. Galiba hayalim bu yani. Ömrümü bu mücadelede hani cinsiyetimin ne engel ne ön açıcı. Yani önümü de açmasın, önümü de kapatmasın. Var olabilmek istiyorum. Böyle söyleyebilirim herhalde.